אונזערע קינדער

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען א טיהר, נישט פאר מיר און נישט פאר דיר. פלעגט זי זיך דרעהען ארום און אריין, און שטענ־דיג אויפ'ן זעלבען פלאץ זיין.

אין א פריהלינג טאג, ווען אין גאס איז געווען זונניג און נאס איז די טיהר ביים הויז געשטאנען אין דרויסען, מיט זון און וואסער זיך געשפיעלט און האט זיך פארקילט.

א פארקילטע האט זי געגאסען און פון דעם אימפעט זיך פארשלאסען, און ווער עס איז אריין אין הויז, קען שוין ניט ארויס, און וויל ווער אריינגעהן, מוז ער אין דרויסען שטעהן.

האבען מענשען געטראכט און גע־טראכט. און לסוף א דאקטאר געבראכט. האט ער דער טיהר מיט אויל באר־שמירט, דעם שלאס מערציין געגעבען און מאכט: נו, זי וועט שוין זיין געזונט און לעבען.

און אויף מארגען אינדערפרי האט מען געטראפען די טיהר איז טאקע אפען, נאר א מאדנע זאך — זי קען זיך ניט פארמאכען.

וואס זאל מען טאן, זי איז קראנק, איז זי פארבליבען אזוי לאנג.

ווער קען עס?

נומער 127. אותיות אויפגאבע.
(פון מיני פושקאוו, א. ר. פרץ שול)

אין 9 קעסטעלאך (3 אויף 3) שטעלט אויס די אותיות: ו, ד, ד, ח, ס, ס, פ, ר, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון רעכטס צו לינקס און פון אויבען אראפ זאל זיך באקומען — דער שעהנסטער יום טוב ביי אידען.

אין דער 2־טער — וואס מען טאר ניט אויסזאגען.

אין דער 3־טער — פון וואנען מען טאר נישט אויסזאגען.

נומער 128. א חשבון.

נעמט פינף מאל דעם ציפער 3. מאכט מיט די ציפערן אזוי, אז פון זיי זאל זיך באקומען א סך הכל 10.

נומער 129. רעטעניש

איך קום צו אייך נישט אומעריכט.
איך קום צו אייך מיט וואָרים ליכט.
איך קום צו אייך מיט קינדער פיר.
און איהר פרעגט פראגען אהן א שיער.

נומער 30. גלגולים

אין פיער מאל (ענדערט יעדעס מאל איין אות אין וואָרט און עס זאל זיך באר־קומען אן אנדער אידיש וואָרט) מאכט פון היינט — נאכט.

ענטפערס

נומער 124. אותיות אויפגאבע

נ	א	ר
א	ז	ר
ר	ר	ט

געטראפען האבען:

בעקי עלעקסאן, מיני פושקאוו, לאה קירשענבוים (274 ספעדיינע), חיים גאלד־שטיין און שיינדעל גוטסאן (לאנדאן, אנטעריא).

נומער 125. א חשבון

אהן האט געקאסט $1.50 אן עפעל 5 סענט.

נומער 126. גלגולים.

בעט — בויט — הויט — הויז.

געטראפען האבען:

מיני פושקאוו, בעקי עלעקסאן, שרה פרידמאן.

בערל כל בו'ניק

פון מ. פאגעל

ט.

בערל ראמט אויס דעם ווינטער

בערל האט ניט פיינט דעם ווינטער. ווינטער קען מען זיך שפיעלען אין שניי, מען גליטשט זיך, מען מאכט מענשען פון שניי, מען ווארפט קוילען שניי אין מענ־שען און אין אנדערע קינדער. אמאל פאלט די שניי קויל אויך אין א פענסטער און צובראכט א שויב, איז טאקע ניט גוט. עס איז אויך ניט גוט. וואס די מאמע טוט אן אזוי פיעל גראבע זאכען און ניט אכ־טונג ,ער זאל אין דרויסען ניט אויסטאן דאס היטעל. נישט אפבינדען דעם שאל פון ארום האלז, ניט פארלירען זיינע הענטשקעס, נישט פארפראָרען ווערען און זיך נישט פארקילען. און וואס עפעס לייגט זי איהם אריין אין בעטן, און הייסט איהם איבערלייגען...

אבער פון א מאמע דארף מען אלע מאל ליידען. און ווינטער איז גוט און פרעהלאך.

האט ער גאָרניט צום ווינטער און עס ארט נישט בערלען, אז עס זאל זיין ווינטער א גאנץ יאהר.

וואס עס געפעלט איהם נישט, איז דער אנהויב פריהלינג, ווען דער שניי צו־נעהט און בערל: — מיר וועלען צוגוים־קלייבען דעם שניי און די בלאטע אין טעפ און עס אויסגיסען אין סינק.

— די מאמע וועט נישט לאזען.

— מיין מאמע וועט לאזען, — זאגט בערל, — זי איז פארנומען און וועט נישט זעהן.

— גוט, לאמיר געהן אהיים און ברענגען טעפ.

די קינדער זיינען באלד צוריקגעקו־מען, ווער עס האט געבראכט א טאפ, ווער — א בלעך, ווער — גאָרניט. בערל האט געבראכט דריי נייע גרויסע טעפ. ער האט עס געטראָפען אין א ווינקעל אין קיך פארפאקט אין פאפיר. דאס האט די מאמע זיי נאָר וואס געקויפט אויף פסח.

זיי האבען אָנגעפאקט פולע כלים מיט שניי און מען טראָגט. בערל געהט פאר־אויס. געקומען צום טיהר פון קיך, קוקט ער אריין — די מאמע איז נישטא.

— שנעל, זאגט בערל, — שיט עס נאכט און יעצט הויבט עס אן זיך ווידער אריין אהער און לויפט ברענגען נאך.

בערל טראכט, ווי פטור צו ווערען פון דעם אלעמען, ארויסטרייבען דעם ווינ־טער און ברענגען מיט אמאל דעם זומער.

— קינדער! ווענדעט ער זיך צו זיינע חברים: — ווייסט, מיר קענען אָפּראמען דעם שניי אן די בלאָטע און עס זאל מעהר נישט זיין אין דרויסען.

— וואו וועסטו עס אהינטאן? — פרעגט איהם סעמי. — ווען דו האָסט א וואָגען אָדער אן אויטאמאָביל, וואָלטען מיר עס אוועקגעפיהרט צום טייך און עס דערטרינקען.

— אין טייך קען מען זיך אליין דערטרינקען, — זאָגט דער קלייניער בעני.

— די מאמע זאָגט אז מיר טאָרען נישט געהן אליין צום טייך

— איך האָב קיין מורא נישט. איך קען שווימען, — זאָגט סעמי.

פאלט אריין חיים:

— אז דו האָסט דאך סיי ווי נישט קיין אויטאמאָביל און קיין וואָגען. קענסט דאך סיי ווי עס ניט אוועקפיהרען צום טייך.

— איך ווייס, וואס מיר קענען טאן, — זאָגט בערל: — מיר וועלען צוגוים־קלייבען דעם שניי און די בלאָטע אין טעפ און עס אויסגיסען אין סינק.

— די מאמע וועט נישט לאָזען.

— מיין מאמע וועט לאָזען, — זאָגט בערל, — זי איז פארנומען און וועט נישט זעהן.

— גוט, לאָמיר געהן אהיים און ברענגען טעפ.

די קינדער זיינען באלד צוריקגעקו־מען, ווער עס האט געבראכט א טאפ, ווער — א בלעך, ווער — גאָרניט. בערל האט געבראכט דריי נייע גרויסע טעפ. ער האט עס געטראָפען אין א ווינקעל אין קיך פארפאקט אין פאפיר. דאס האט די מאמע זיי נאָר וואס געקויפט אויף פסח.

זיי האבען אָנגעפאקט פולע כלים מיט שניי און מען טראָגט. בערל געהט פאר־אויס. געקומען צום טיהר פון קיך, קוקט ער אריין — די מאמע איז נישטא.

— שנעל, זאָגט בערל, — שיט עס צוזמעלצען.

בערל טראכט, ווי פטור צו ווערען פון דעם אלעמען, ארויסטרייבען דעם ווינ־טער און ברענגען מיט אמאל דעם זומער.

— קינדער! ווענדעט ער זיך צו זיינע חברים: — ווייסט, מיר קענען אָפּראמען דעם שניי אן די בלאָטע און עס זאל מעהר נישט זיין אין דרויסען.

— וואו וועסטו עס אהינטאן? — פרעגט איהם סעמי. — ווען דו האָסט א וואָגען אָדער אן אויטאמאָביל, וואָלטען מיר עס אוועקגעפיהרט צום טייך און עס דערטרינקען.

— אין טייך קען מען זיך אליין דערטרינקען, — זאָגט דער קלייניער בעני.

— די מאמע זאָגט אז מיר טאָרען נישט געהן אליין צום טייך

— איך האָב קיין מורא נישט. איך קען שווימען, — זאָגט סעמי.

פאלט אריין חיים:

— אז דו האָסט דאך סיי ווי נישט קיין אויטאמאָביל און קיין וואָגען. קענסט דאך סיי ווי עס ניט אוועקפיהרען צום טייך.

— איך ווייס, וואס מיר קענען טאן, — זאָגט בערל: — מיר וועלען צוגוים־קלייבען דעם שניי און די בלאָטע אין טעפ און עס אויסגיסען אין סינק.

— די מאמע וועט נישט לאָזען.

— מיין מאמע וועט לאָזען, — זאָגט בערל, — זי איז פארנומען און וועט נישט זעהן.

— גוט, לאָמיר געהן אהיים און ברענגען טעפ.

די קינדער זיינען באלד צוריקגעקו־מען, ווער עס האט געבראכט א טאפ, ווער — א בלעך, ווער — גאָרניט. בערל האט געבראכט דריי נייע גרויסע טעפ. ער האט עס געטראָפען אין א ווינקעל אין קיך פארפאקט אין פאפיר. דאס האט די מאמע זיי נאָר וואס געקויפט אויף פסח.

זיי האבען אָנגעפאקט פולע כלים מיט שניי און מען טראָגט. בערל געהט פאר־אויס. געקומען צום טיהר פון קיך, קוקט ער אריין — די מאמע איז נישטא.

— שנעל, זאָגט בערל, — שיט עס

ארייז אהער און לויפט ברענגען נאך.

די קינדער ליידיגען אויס די כלים און לויפען ארויס.

ווען זיי האָבען דאס צווייטע מאָל אויסגעשאטען די כלים אין סינק אריין, איז ער שוין געווען איבערפול. עס האָט שוין מעהר ניט געקענט אריין. האָבען זיי אין אייליגעניש אויסגעשאָטען א טייל שניי און בלאָטע אויף דער ערד און ארויסגע־לאָפען.

בערל באמערקט, אז עפעס איז דאָ נישט גלאטיג. די מאמע וועט עס דער־זעהן, וועט זיין שלעכט. און אין דרויסען איז נאך דאָ פיעל שניי. די קינדער וועלען ברענגען באלד נאך. וואס זשע טוט מען?

ער פרואווט שפארען דעם שניי מיט די הענט — עס געהט ניט. פאלט איהם איין:

ער וועט אוועקשטעלען טעפ מיט שניי אויפ'ן פייער, וועט עס צוגעהן, וועט ער עס קענען אויסגיסען.

אויפ'ן פייער אין קיך שטעהען טעפלאך — די מאמע קאָכט עסען. בערל רוקט אָפּ די טעפלאך פון פייער, פאקט אָן א טאפ מיט שמוציקען שניי און שטעלט עס אויפ'ן פלאץ. נאך איינעם. די קינדער ברענגען דערווייל זייערע כלים מיט שניי. סעמי העלפט איהם און זיי צוישטעלען אלע כלים אויפ'ן פייער.

ערשט די מאמע געהט.

סעמי אנטלויפט. בערל וויל אויך אנטלויפען, וויל ער מיטכאפען די טעפ־לאך. כאפט ער איינעם, יענער איז היים שוין. לאָזט ער איהם אָפּ. פאלט ער אום, קעהרט איבער א צווייטען... און די מא־מע שטעהט שוין אין קיך:

— וואָס טוסטו?.. — און שלאָגט איבער מיט א קוויטש: — בע־ערל!

אין דרויסען איז, ווייזט אויס, שוין קיין שמוץ און קיין שניי ניט געווען, ווייל בערל'ס מאמע האט דערצעהלט דעם טא־טען, אז ער האט דעם גאנצען שמוץ פון דרויסען ארייגגעטראָגען אין הויז אריין.

אָבער בערל האָט קיין הנאה נישט געהאט פון שעהנעם דרויסען.

די מאמע איז געווען שטארק ברוגז:

פאר פסח אין שטעדטעל

(פון מיינע קינדער יארען)
פון בן־תימן

1.

אנהויב פרילינג. וואָרימע, ליכטי־גע טעג. די זון, וואס האט דעם גאנצען ווינטער ווי זיך געשפילט אין "באהעל־טעניש" אדער ווי א ברוגז'ע, ווערט יעצט אן אפטערער גאסט אין שטעטעל.

שמייכעלט און באגריסט זיך צו יעדען; קוקט יעצט אלעמען גלייך אין כנים אריין, ווי זי וואלט דאס גאנצע שטעטעל וועלען איבערבעטען פאר דעם, וואס זי האט די בייזע ווינטען מיט די ביטערע העלטען געלאזט בושעווען אין די אר־מע איז־זלאך.

מיט די לעצטע כחות קעמפען נאך די הרובעס שניי, שלוחים פון'ם ווינטער. ווענען ס'טוט באנק זיך צעשייידען מיט די קאנאוועס ביי די אידישע הייזער, מיט די אידישע קיכערלעך. וואס פלעגען "מאכען מענשעלאך", פאלענדיג אויפ'ן שניי. און אויסשפרייטענדיג הענט אין פיס. אבער סוף כל סוף פאלען זיי אין זייער קאמף, באקומען א 'שווארצען' קופ. שטראמען וואסער פליסען פון אלע זייטען איבער אלע געפלאך צו די קאנא־וועס, וואס פירען זיי אוועק גלייך אין טייכעל אריין.

דעם טייכעל ווערט אביסעל "קאלע־מיטנע" אויפ'ן הארצען, פון די 'מתנות' וואס די וואסערען ברייגגען אים. (אלטע שקראבעס, אפגעפאלענע אבצאסען). ע־ביזערט זיך, לאזט אין אנהויב ניט צו גו זיך צו באשמוצען דעם אייז, אין וועג מעם ארעמס ער לינט ווי איינגעקלאַ־מערט. צום סוף ווערט ער אויך ווייבער. ניט זיך אונטער. דאס אייז קראכט, ווי די לעצטע קאנאנען פונ'ם ווינטער. דאן לויפען און יאגען פון אלע זייטען ניע מחנות ריטשקעלאך און 'פארנעמען' דעם טייך.

טראגען זיך אזוי אין איילעניש צעשפליטערטע שטיקער "קריעה". ווי די רעשטלאך פונ'ם שונא'ס צעקלאפטע־מחנה אויף דער ליינג און דער ברייט פונ'ם טייך. וואס האט זיך צעשפייט און דערגרייכט אזש־ביז'ן בערגעל, אויף וועלכען ס'געפינט זיך אונזער 'חדר', דארט וואו דער רבי לערענט מיט אונז שיר־השירים. ניט מיר לערנען נאר מיר זינגען. אונזערע הערצער זיינען פול מיט נעזאנג. דער ווארימער דרויסען, די פרילינג־לופט רופט אונז אהינצו, וואו 'הנצנים נראו'... וואו די ערשטע 'שפרא־צען' באווייזען זיך אונטער'ן צוגאנגענעם שניי. צו ענג פאר אונז דאס שטיבעל יעצט. צו דריקענדיג איז פאר אונז די לופט אין חדר צו זינגען דארט דעם פרי־לינג־געזאנג.

עס איז ווי א חתונה אין א בית־אבל...

"לכה דודי נצא השדה"... זינגען מיר אלע מיט'ן רבי'ן, "קום, מיין פריינט לאמיר ארויסגיין אין פעלד אריין", אויף דער פרישער לופט, וואו אלעס בליט. דארטען וואלט זיך בעסער געזונגען. און עס נעמט ניט לאנג, און מיר, הדר־אינג־לאך, שטייען שוין ביים טייך.

אך, נאט אין הימעל! ווי גרויס און ווי מעכטיג איז יעצט געווארען דאס קליינע טייכעל. פון דער אנדערער זייט דערגרייכט ער אזש ביז'קל קלויסטער. די וואסער־מיל איז שוין באלד האלב אין וואסער. דער בריק צום שטאט איז שוין אויך באדעקט מיט וואסער. פלאכטעס איין שווימען און טראגען אויף זיך דא א באקדייזשע, דארט א לאפעטע אדער מול טער, וואס אידישע טעבטער האבען ניט פארכאפט אוועק צוגעמען פון דעם איין ביים ברעג טייך, ווען זיי זענען געקומען אהער אויסראמען דעם חמץ, איידער ס'ער איין האט זיך געשפאלטען.

דא און דארטען זעט מען באלקענס ברעטער פון צעשטערטע און אראפגע־טראגענע בריקלאך, פליטען וואס שווי־מען און טראגען זיך אויפ'ן וואסער. ווייטער, צו די "הרי בתר", וואו די אינ־ווייטס הערען זיך קנאלען ווי פון הארמא־טען. דאס שפאלט זיך די 'קריעה'.

באלד קומט מיר ארויף אויפ'ן גע־דאנק קריעת ים סוף, ווען משה רבינו האט געשפאלטען דעם ים פאר די אידען. אנטקעגען, איבער'ן טייך, שטייט אנט־פלעקט דער שפיץ בארג, וואס האט שוין אראפגעווארפען זיין ווייסע ווינטערדיגע היטעל. ער זעט מיר אויס ווי דער בארג גלעד פון שיר־השירים, פון וועלכען די "משעדרע ציגען גליטשען זיך אראפ".

דארט, אביסעל ווייטער, גרויסט זיך דער שלאס מיט זיין הויכען טורם. איך וויל אים פארגלייכען מיט דעם מגדל־דוד צו וועמען שלמה פארגלייכט דעם האלז פון שולמית. אבער באלד דערמאן איך זיך, אז אין דעם טורם וואוינט נאר די פריצ'טע פונ'ם שטעטעל, וועלכע פאר־מאגט נאנץ ווייניג ענליכקייט צו שולמית די "פארבעטע פון דער זון".

מיינע געדאנקען טראגען מיך אוועק איך שטיי אזוי פארטראכט, פאר־טיפט אין מיינע געדאנקען. אין די אוי־גען הייבט אן שווינדלען, שיעור נישט אריינגעפאלען אין וואסער אריין. דאס הארץ האט מיר פארקלעמט. כ'האב זיך דערמאנט אז איך בין הונגעריג און איך שפרינג און לויף כארב ארויף אהיים.

ספעציעל מילך כשר לפסח

סיטי דעירי קאסטומער וועלען זיין צופרידען צו וויסען, אז מיר האבען אראנזשירט צוצושטעלען מילך כשר לפסח. וואס געפינט זיך אונטער דער השגחה פון ועד הרבנים דטראָנטאָ.

די רבנים גיבען אכטונג אויף דער איינריכטונג, וואס באזאָרגט דאס מילך כשר לפסח. יעדע פלאש וועט האבען אן אויטאָריזירטען לייבעל.

מיר האבען א באגרענעצטע מאס פון פסח'דיגע מילך. אראנזשירט פאר זיך באלד. טעלעפאָנירט די דעירי אָדער לאזט וויסען אייער דרייווער.

City Dairy

קינגסדייל 6151

"א קאָפּ וועהטאג?"

"א" מוזט זיך נישט ארומטראגען מיט א קאפ־וועהטאג, עס איז אביסעל אלטמאדיש. די מאדערנע פרוי, וואס פיהלט אפט א קאפ־וועה־טאג, נעהמט עטליכע אספיריין טאב־לעטס און ווערט פטור פון איהם.

האלט אסיפירין ביי דער האנט און וועהטאג, קרעפטיג פיין קומען אין אומ־באקוועמע צייטען. איהר קענט זיי אפ־שטעלען איידער זיי האבען זיך רעכט אנגעהויבען, אויב איהר וועט נאר געדענקען די באקוועמע, אונשעדליכע פארם פון הילף. טראגט עס אין אייער האנט טאש, און פארזיכערט זיך באר־קוועמליכקייט ביים געהן איינקויפען; אייער אוועגט פארגעניגען אין טעאַ־טער. די קליינע פיינליכע וועהטאגען, וואס ברייגגען אייך צו "נערוועז" ביי־טאג, ווערען מאמענטאל געענדיגט, ווען האבען אמאל געהאלט, ווערען פארשפארט אין הויז, ווערען פארגעסען אין א האלבע שעה נאך. איינגעהמען אספיריין! איהר וועט געפינען די טאבלעטס צו יעדער צייט א הילף. אין יעדען פעקעל פון אספיריין טאבלעטס, געפינען זיך אויס־געפרוווטע דירעקשאנס פאר פאר־קיהלונגען, קאפ־וועהטאג, קראנקען האלז, צעהן וויטאג, ניוראלגיע, ניר־ייטיס, סייאטיקא, און אפילו רעווי־מאטיזם.

די טאבלעטס מיט'ן שטעמפעל "בייער" וועלען אייך נישט אנטר־שען און קענען אייך נישט שאדען. זיי אונטערדריקען נישט דאס הארץ, זיי פיהרען נישט איבער דעם מאגען, ווערען פארגעסען אין א האלבע שעה נאך, איינגעהמען אספיריין! איהר וועט געפינען די טאבלעטס צו יעדער אפטעק אין קאנאדע.

BAYER

ווייכטיגע באשלוסען פון מושב זקנים

די מושב זקנים ארגאניזיישאן־קאָ־מיטע, וואס באשטייט פון פאלגענדע פארטרעטער און אנגעזעהענע מיטגלידער פון שולען און ארגאניזאציעס: י. פולען, ישראל עפשטיין, ש. פארמאן, א. גאלד־סמאן, מ. ראזענפעלד, ל. פיינבערג, ר. גרינבערג, א. ראזענבלאט, פ. פעלד, א. האטנער, פראנקפורטער, י. דייווידסאן, רעוו. וו. גרינגארטען און טראכטמאן, — האט איר ערשטען מיטינג אפגעהאלטען דעם 5־טען אפריל. ווייכטיגע באשלי־סען פאר דעם וואהלזיין פון אנשטאלט זיינען אנגענומען געווארען. דורכשנו־דיגענדיג דעם יעריכען רעפארט פון 1931, און געפינענדיג דאס די יעריכע מעמבערשיפ צאהלער זיינען זייער צוריק געפאלען; דאס די גוטיגסטע אויסגאבען פון אנשטאלט פאר'ן יאר זיינען געווען $16,299.24, און די באשטענדיגע איינ־נאמע איז געווען $88,132.07, און אויב עס זאל ווייטער אזוי אנגיין קען דאך דער אנשטאלט געוויס ניט עקזיסטיר־ען; איז באשלאסען געווארען:

1. די פארשטעהער פון דער איי־דישער פרעסע זאלען געבעטען ווערען צו נעמען א טיכטיגען אנטייל אין דער נא־בעלער ארבייט פון מושב זקנים.

2. א שטארקער קאמפיין פאר צוריק געווינען די אלטע מיטגלידער, און אויך קריגען נייע, זאל באלד אנגעפאנ־גען ווערען.

3. מאגאטליכע באריכטען פון דער טעטיגקייט פון אנשטאלט, ווי אויך די איינגאמע און אויסגאבע זאל געגעבען ווערען דורך דער פרעסע.

4. א דריינגענדער אפיל זאל גע־מאכט ווערען צו שוהלען און ארגאניזא־ציעס, זיי זאלען זיך באטייליגען אין דער פארוואלטונג פון דעם אנשטאלט דורך זייערע פארטרעטער.

5. צו פאראינטערעסירען דיי אי־דישע קאמיוניטיס פון גאנץ אמעריקא פאר דעם וואהלזיין פון דעם אנשטאלט, וויל ער איז דער איינציגער פאר גאנץ אמעריקא.

די קאמיטע ווייסט אלע אידען א פרייליכען יום טוב און דערמאנט יעדע; אידען באלד אריינצושיקען פאר דעם הילפס פאנד זיינע מעות חטים צו דעם אנשטאלט.

(במקום פעליעטאָן)
פון אברהמיל.

א נייער פרעזידענט?
צי קען ער פראהיבישאן דען
דערשטיקען מיט די הענט?

ווען ער דען אסיגנירען פאר
די ארבייטסלאזע מעהר
מיליאנען פאר קאנסטרוקציע־ווער,
אנשטאט פאר מיליטער?

ווען ער ניט זיין קיין קאנדידאט
פון וואל סטריט מאנאנס?
און ווען ניט דעם באשטייערען,
איז פון צרות זאט?

און וואס וועט זיין, ווען דויערען
דער קריזיס וועט נאך א יאהר,
צי צוויי און מעהר, און האלטען זיך
ווען ביזנעס אויף א האר?

און וואס וועט זיין, ווען יוראפ וועט
ניט צאהלען מעהר קיין חוב,
און דער טאריף וועט אפשטעלען
דעם קויף און דעם פארקויף?

און וואס וועט זיין נאך "נומער צוועלף"
אנטוואפנונגס־קאנפערענץ
וואס יאפאן וועט דערמוטיגען
צו נייע לארבער־קרעניץ,

און יעדע מלוכה צווינגען צו
פארגרעסערען איהר פלאט
און שפילען אין סאלראטען זיך —
ביז געהן זאל זי באנקראט?

און וואס וועט זיין, און וואס וועט זיין,
אם שפאלט זיך אזש דער קאפ!...
נור שרעקט אייך ניט! אז אפטימיסט
פון הארץ זיך רעדט אראפ...

אונזערע קינדער

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען א טיהר, נישט פאר מיר און נישט פאר דיר. פלעגט זי זיך דרעהען ארום און אריין, און שטענ־דיג אויפ'ן זעלבען פלאץ זיין.

אין א פריהלינג טאג, ווען אין גאס איז געווען זונניג און נאס איז די טיהר ביים הויז געשטאנען אין דרויסען, מיט זון און וואסער זיך געשפיעלט און האט זיך פארקילט.

ווער קען עס?

נומער 127. אותיות אויפגאבע.
(פון מיני פושקאוו, א. ר. פרץ שול)

אין 9 קעסטעלאך (3 אויף 3) שטעלט אויס די אותיות: ו, ד, ד, ח, ס, ס, פ, ר, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון רעכטס צו לינקס און פון אויבען אראפ זאל זיך באקומען — דער שעהנסטער יום טוב ביי אידען.

אין דער 2־טער — וואס מען טאר ניט אויסזאגען.

אין דער 3־טער — פון וואנען מען טאר נישט אויסזאגען.

נומער 128. א חשבון.

נעמט פינף מאל דעם ציפער 3. מאכט מיט די ציפערן אזוי, אז פון זיי זאל זיך באקומען א סך הכל 10.

נומער 129. רעטעניש

איך קום צו אייך נישט אומעריכט.
איך קום צו אייך מיט וואָרים ליכט.
איך קום צו אייך מיט קינדער פיר.
און איהר פרעגט פראגען אהן א שיער.

נומער 30. גלגולים

אין פיער מאל (ענדערט יעדעס מאל איין אות אין וואָרט און עס זאל זיך באר־קומען אן אנדער אידיש וואָרט) מאכט פון היינט — נאכט.

ענטפערס

נומער 124. אותיות אויפגאבע

נ	א	ר
א	ז	ר
ר	ר	ט

געטראפען האבען:

בעקי עלעקסאן, מיני פושקאוו, לאה קירשענבוים (274 ספעדיינע), חיים גאלד־שטיין און שיינדעל גוטסאן (לאנדאן, אנטעריא).

נומער 125. א חשבון

אהן האט געקאסט $1.50 אן עפעל 5 סענט.

נומער 126. גלגולים.

בעט — בויט — הויט — הויז.

געטראפען האבען:

מיני פושקאוו, בעקי עלעקסאן, שרה פרידמאן.

ימי למודי בתלמוד תורה

מאת מיני למברג (מסיימת, ברונזוויק)

לפני שבאתי אל התלמוד תורה לא ידעתי אפילו את האלף בית וחפצתי בכל לבי ללכת וללמוד עברית. הורי רשמו אותי ואני חלכתי ולמדתי וגם אהבתי את הלמודים.

הלמודים בשנים הראשונות היו קלים ונעימים — שירים, ספורים ועוד. יותר מכל אהבתי את המשחקים שמשחקים לפני הקהל. אתם יודעים את משחקי הת'ת כי רבים מכם ראו אותם, ואני בטוחה, כי ראיתי את פניכם פעמים רבות.

אחר שלש שנים כבר למדתי לקרא, לכתוב ולדבר עברית, חומש, נביאים ההסטוריה של העברים והסתורות. תלמודים, ועוד. יש אנשים החושבים, כי רק ילדים צריכים ללמוד, כדי שיוכלו לאמר את המפטיר ולשאת נאום כשיגיעו לבר מצוה. אבל אני אומרת עוד פעם, כי גם הילדות צריכות ללמוד. ואני מקוה כי כל ההורים העברים בטורונטה ישלחו את בנותיהן אל התלמוד תורה.

לפני הפסח

מאת צבי פארסאן

קרן אור ממרום שמים
בשלולית חוין נטבעה.
ותחפזנה טפות מים:
עוד מעט ופסח בא.

עוד עלינו יש לכשר
כל הרחוב לכבוד החג.
נזהר שלא להשאיר
שמץ חמץ או פת־בג.

קרני אור זיו שלג מחו.
נשטפנו אל הבור.
ובמקומו אז יפרחו
נצנים צמאי אור.

זי האט נעהארעוועט ארייגצובערענגען דעם פסח אין הויז; זי האט נעארבייט אויפ'ן מיטאג פאר'ן טאטען, ווען ער וועט קומען עסען, זי האט בערלען אָנגעטאן ריינע וואכען אינדערפריה — און איהר נאנצע ארבייט איז געווען ארויסגעוואר־פען.

ביז זי האט זיך גענומען אויפראמען אין קיך און צוגרייטען פאר'ן טאטען אנ־דערע עסען, האט זי בערלען אויסגעטאן זיינע דורכגעוויקטע און נאסע קליידער, איהם ארומגעוואשען און אריינגעלייגט אין בעט. זי וועט דאך איהם נישט ארויסלאזען אין דרויסען נאך א באר, און ער קען איהר נאך אנמאכען נאך א חתונה, זאל ער שוין בעסער ליגען אין בעט.

הערט בערל ווי אין דרויסען שפילען זיך קינדער און ער איז זיכער, אז אין דרויסען איז יעצט טרוקען און שיין, אָבער ער מוז ליגען אין בעט.

אותי אמי: האם כל כך הרבה את יודעת, שכבר זמן לחדול? והיא אמרה שאצטרך ללכת עוד. בשנה הששית הגיע זמן הסיום. בעת ההיא שמחתי מאד על שלא חדלתי. חושבת אני שזהו כבוד גדול לסיים בית ספר עברי. עכשיו רוצה אני להודות למורים אשר למדו אותי, וגם למנהל, מר. פראנק, שדבר על לבי כי אמשיך את למודי ועבד קשה להשאירני בבית הספר.

עתה אני מתחילה להאמין בדבר שלא האמנתי בו לפני בואי אל הת"ת וחוא, שגם ילדות צריכות ללמוד עברית.

פאר פסח אין שטעדטעל

ווייכטיגע באשלוסען פון מושב זקנים

ספעציעל מילך כשר לפסח

City Dairy

אונזערע קינדער

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען א טיהר, נישט פאר מיר און נישט פאר דיר. פלעגט זי זיך דרעהען ארום און אריין, און שטענ־דיג אויפ'ן זעלבען פלאץ זיין.

אין א פריהלינג טאג, ווען אין גאס איז געווען זונניג און נאס איז די טיהר ביים הויז געשטאנען אין דרויסען, מיט זון און וואסער זיך געשפיעלט און האט זיך פארקילט.

ווער קען עס?

נומער 127. אותיות אויפגאבע.
(פון מיני פושקאוו, א. ר. פרץ שול)

אין 9 קעסטעלאך (3 אויף 3) שטעלט אויס די אותיות: ו, ד, ד, ח, ס, ס, פ, ר, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון רעכטס צו לינקס און פון אויבען אראפ זאל זיך באקומען — דער שעהנסטער יום טוב ביי אידען.

אין דער 2־טער — וואס מען טאר ניט אויסזאגען.

אין דער 3־טער — פון וואנען מען טאר נישט אויסזאגען.

נומער 128. א חשבון.

נעמט פינף מאל דעם ציפער 3. מאכט מיט די ציפערן אזוי, אז פון זיי זאל זיך באקומען א סך הכל 10.

נומער 129. רעטעניש

איך קום צו אייך נישט אומעריכט.
איך קום צו אייך מיט וואָרים ליכט.
איך קום צו אייך מיט קינדער פיר.
און איהר פרעגט פראגען אהן א שיער.

נומער 30. גלגולים

אין פיער מאל (ענדערט יעדעס מאל איין אות אין וואָרט און עס זאל זיך באר־קומען אן אנדער אידיש וואָרט) מאכט פון היינט — נאכט.

ענטפערס

נומער 124. אותיות אויפגאבע

נ	א	ר
א	ז	ר
ר	ר	ט

געטראפען האבען:

בעקי עלעקסאן, מיני פושקאוו, לאה קירשענבוים (274 ספעדיינע), חיים גאלד־שטיין און שיינדעל גוטסאן (לאנדאן, אנטעריא).

נומער 125. א חשבון

אהן האט געקאסט $1.50 אן עפעל 5 סענט.

נומער 126. גלגולים.

בעט — בויט — הויט — הויז.

געטראפען האבען:

מיני פושקאוו, בעקי עלעקסאן, שרה פרידמאן.